

gespand

1937

G. ELhorst

50 jaar

1987

Het bestuur van ZC'37 in het jubileumjaar 1987.

G. Elhorst	bestuurslid	sinds	23-6-1907
H. Strikkers	"	"	<u>2-6-1908</u>
G. Elhorst	voorzitt	sinds	0-3-1990

ZC'37 50 jaar

Inhoud

3.....	Voorwoord
4.....	Ten geleide
5.....	1937 - het begin
7.....	De havens
9.....	50 jaar zeilclub 1937
13.....	De havenmeesters
23.....	Werkplicht
25.....	De wedstrijden
31.....	De jeugd heeft de toekomst
34.....	De surfsectie
35.....	Uitnodiging
36.....	Jubileum Activiteiten

Kampen, stad aan het water!

Wie zich verdiept in de rijke geschiedenis van de stad Kampen, komt spoedig tot de ontdekking, dat deze stad haar ontwikkeling en haar roemrijke verleden te danken heeft aan haar ligging aan het water. In de middeleeuwen beheersten de Kampenaren met hun zeilschepen, Koggen genaamd, de handelsroutes van het Hanzeverbond naar de Oostzeelanden. Toonaangevend was deze stad in die dagen. Er heerste bedrijvigheid en men was energiek bezig met handel en scheepsbouw. Kampen ontwikkelde zich op de linker oever van de IJssel. Het oude stratenpatroon, de majestueuze kerken en de machtige poorten herinneren ons aan datgene, wat onze voorouders in hun daadkracht tot stand hebben gebracht. In zekere zin leeft Kampen nog van het water.

Een echte Kampenaar heeft het water lief en zal zich altijd aangetrokken voelen tot dat geheimzinnige, altijd voortklotsende water. Toen Nederland in een economische crisis was ondergedompeld en de dreiging van een wereldbrand zich van ieder meester maakte, bleven Kampenaren initiatieven ontwikkelen. In het jaar 1937 werd de zeilclub ZC'37 opgericht. In de geschiedenis van ZC'37 kan men de stem van de tijd beluisteren en kan men de stem van het water horen, dat altijd stroomt. Nu een rustig, gestadig voortkabbelend, dan weer snel stromend, maar soms ook dreigend, huiveringwekkend en niets ontziend. De maalstroom van de herinnering zal veel doen herleven, leert ons heel veel van het doen en laten van mensen. Wie aan de boorden van de IJssel woonachtig is en opgegroeid is bij het water, krijgt zelf ook iets mee van dat water. Rust en onrust, beweging en dreiging, men gaat er mee om en men identificeert zich met dat water.

ZC'37 heeft voor velen zeer veel betekend en zal ook in de toekomst velen vreugde en plezier brengen. Als een mens de vijftig is gepasseerd en Abraham heeft gezien, wordt hem wijsheid, weloverwogenheid en inzicht toegedicht.

Ik hoop, dat de ZC'37 een evenwichtige, dynamische en stralende toekomst tegemoet gaat. Van harte wens ik het hardwerkende bestuur en alle leden een bruisend verjaardagsfeest toe en ik voeg daar mijn respect voor uw inzet en daadrand aan toe.

Kampen, 2 februari 1987

H.C. Kleemans,
Burgemeester van Kampen.

Ten Geleide

5 Maart 1987 bestaat onze vereniging 50 jaar.
Een heuglijk feit, waarbij men wel even mag blijven stilstaan.

Met een terugblik op deze 50 jaar kunnen we stellen dat onze vereniging is uitgegroeid tot een bloeiende en welvarende watersportclub.

Dit alles kwam tot stand door veel en soms langdurige inzet van een groot aantal van onze leden, in samenwerking met de loodscommissie en het bestuur.

In die afgelopen 50 jaar heeft de ZC'37 de algemene belangen van de watersport in Kampen en omgeving altijd voorop gesteld.

Van 1937 tot 1958 was de thuishaven van onze vereniging de 'Bovenhaven'. Dat deze haven op de duur te klein zou worden werd op tijd onderkend. Vanaf 1958 tot heden is de thuishaven van de ZC'37 de kolk 'Seveningen' aan de Frieseweg. Een unieke plek, waar ook de kinderen zonder veel gevaar de watersport kunnen bedrijven.

Het vorige jaar is de oude hellingakkomodatie vervangen door een nieuwe. Destijds, in 1958, zijn we begonnen met een handler die ons werd aangeboden door wijlen Jan Willem Siebrand. We hopen dat de nieuwe akkomodatie zal bijdragen tot een nog betere service aan onze leden.

Financieel is het de vereniging niet altijd voor de wind gegaan. Het jaar 1957 was een financieel dieptepunt voor onze vereniging. De problemen die er op dit moment bestaan doen uiteraard onze financiële positie ook geen goed, maar wij hopen dat deze zo spoedig mogelijk opgelost zullen worden.

Ik zou u willen aanraden dit jubuleumboekje eens nauwkeurig te lezen. U zult dan, zeker als jong lid van de vereniging, een stukje van onze rijke historie leren kennen. Het zal beslist ook een genoeg zijn voor al diegenen die al jaren lid zijn.

Tot slot zou ik u willen uitnodigen om met elkaar het 50-jarig jubileum tot een voor de vereniging onvergetelijk gebeuren te maken, en wil ik u een bijzonder prettige feestavond toewensen.

Uw voorzitter,
Wim Withaar.

1937....Het begin.

Een onnoemelijk eind terug in de geschiedenis, zeker voor de jongeren onder ons. 1937 50 jaar geleden. Een wereld van verschil op maatschappelijk, technisch en sociaal gebied.

De maatschappij zag er in die dagen geheel anders uit dan heden ten dage. Men had nog nooit gehoord van A.O.W. Het woord 'weekend' bestond nog niet. Er werd 6 dagen gewerkt en de zondag was een rustdag, zeker in Kampen. Fietsen was verfoeilijk. Zeilen op zondag (dat was de enige dag dat zoiets mogelijk was) bleek haast onmogelijk als je gevoelig was voor de publieke opinie.

Op technisch gebied is de progressie misschien nog wel groter geweest dan maatschappelijk. Er was hout en zo af en toe werd staal gebruikt om schepen te bouwen. Staal was voornamelijk voor de havens en jachtclubs aan zee. Plastic was een woord wat nog niet bestond, laat staan polyester, gelcoat, dracon, kevlar en mylar. Toen was een kompas een luxe. Nu praten we over een log, radar, radioringzoekers, windmeters, A.P. navigators en autohelms of het de normaalste zaak van de wereld is. En dat is het ook in 1987.

Defilé n.a.v. de geboorte van prinses Beatrix. De afvaardiging van de net opgerichte ZC'37. Op de voorgrond: de gebroeders Lijs. Daarachter zijn zichtbaar: J.v.d. Zee, Lemmerman, Hennephof en Jo Bremer.

En toch is het sociale aspect het meest veranderd in die 50 jaar dat de ZC'37 nu bestaat. Want waarom zou je nu een zeilvereniging oprichten terwijl er een al zeer acceptabele vereniging was, die zich inzette

voor roei- en zeilenthoufiastelingen? Dat is vrij eenvoudig uit te leggen: je kon alleen lid worden als je tot de gegoede stand van Kampen behoorde of als je vader of moeder daartoe behoorde. Je moeder moest door de burgerij 'mevrouw' worden genoemd; 'juffrouw' en 'vrouw' was niet voldoende. Met andere woorden: alleen notabelen kwamen door de ballotage. Wat bleef je dan over als je toch wilde zeilen en een plek wilde hebben om je boot neer te leggen? Dan moest je zelf maar een vereniging oprichten. En zo geschiedde: anno 1937, de datum 5 maart.

ZC'37, erg origineel is de naam niet. Het heeft de oprichters waarschijnlijk niet veel hoofdbrekens gekost om deze naam te bedenken.

Daar was het ook niet om begonnen. Een zeilvereniging oprichten waar ze zich mee konden indentificeren, dat was de bedoeling.

Mensen als Jo van de Zee, Lemmerman en Hennephof hebben aan de wieg gestaan van onze, nu 50 jarige, vereniging en we weten zeker dat zij er niet bij hebben stil gestaan dat de watersport een zo grote vlucht zou nemen in de 5 decennia tellende historie van onze ZC'37.

Café - Restaurant
d' Olde Bismark

biedt U een goede keuken
en een
prettige sfeer

Joke en Evert van Dijk
IJsselkade 45
Kampen
telefoon 05202 - 13490

**ledereen voelt zich
't beste thuis
op eigen
terrein**

bondsspaarbank

De havens.

Het lijkt natuurlijk heel wat, zo'n aanhef, want in eerste instantie had de ZC'37 eigenlijk helemaal geen haven. Boten lagen verspreid door heel de stad: in de Burgel, de Bovenhaven en in het zogenaamde 'Mestgat' waar tegenwoordig w.s.v. 'De Riette' een prachtige haven-accomodatie heeft. De Bovenhaven, vroeger een laad- en losplaats voor binnenvaartschepen, werd steeds minder voor dit doel gebruikt en werd zelfs voor een deel gedempt. Met medewerking van de gemeente Kampen werd deze Bovenhaven opgesplitst in drie delen. Gebruikers werden dhr. Westerhof, het zuidelijke gedeelte voor w.s.v. 'De Bovenhaven' en de ZC'37 kreeg het westelijk part.

Bovenhaven met botenhuis in de jaren '40.

De ZC'37 had indertijd hiermee een onderkomen dat klonk als een klok. Maar de tijd stond niet stil en de ontwikkeling in de watersport evenmin. De boten werden groter en de ZC'37 groeide langzaam maar zeker uit haar jasje, de stad Kampen kreeg zelf ook last van groeistuijjes. Stadswijk de Hanzewijk werd gebouwd en daar was veel zand voor nodig om de grond bouwrijp te maken. Wat nu de kolk van Seveningen is, werd uitgegraven om de Hanzewijk mee op te spuiten. Dit alles is verwezenlijkt in het begin van de jaren vijftig. Het bestuur van de ZC'37 zat toendertijd met een groot dilemma: winterberging. Wederom met medewerking van de gemeente en dienst gemeentewerken werd het terrein, de zogenaamde 'hoge wal', als 'werkgelegenheidsobject' uitgevoerd, waarna de ZC'37 met een lening van f11000.- (elk bestuurslid had zich hoofdelijk aansprakelijk gesteld) een loods heeft gekocht in de Zaanstreek. Die enorme stapel balken en

planken is met de firma Sleurink en andere vereende krachten in elkaar gezet, zoals het nu nog op het terrein prijkt.

De ZC'37 verhuisde langzaam maar zeker naar jachthaven Seveningen, waar het aantal ligplaatsen gestaag groeide tot de plusminus 200 ligplaatsen die de haven nu telt. De ZC-ers weten het zeker en eigenlijk ook alle watersporters in de omgeving: de ZC'37 heeft de mooiste haven uit de omtrek. Waar heb je zo'n mooi uitzicht, zo'n beschutte zeilplas en zo'n rust als in de jachthaven Seveningen ZC'37.

(235)

Bij ons heeft u altijd volop keuze in:

- honderden Smyrna tafelkleden,
■ in alle maten.....
- honderden vloerkleden van
■ klein tot groot.....
- tientallen bijzet-stoelen,
■ speciaal met een hoge zit
- wij kunnen ook uw bootkussens
■ bekleden.....

U mag bij ons altijd ruilen en niet goed geld terug!!

Per auto bereikbaar aan de IJsselkade 53

woninginrichting

helleman

Oudestraat 154 en 141. IJsselkade 53 en 54 te Kampen
Telefoon 05202 - 12168

**EXCLUSIEVE WANDBEKLEDING
DUBBELE BEGLAZING
REKLAME
WANDEKORATIES
AANNEMERS VAN SCHILDERWERKEN
SPECIALISTEN IN ONDERHOUD**

Fa. L. de Kleine en Zn.

HUIS-, REKLAME- EN DEKORATIESCHILDERS
BOVEN NIEUWSTRAAT 63 - 8261 HB KAMPEN

Wij overschrijden
liever uw
verwachtingen
dan uw schoon-
maakbudget.

PRIJSBEWUSTE PROFESSIONALS

CEMSTO NOORD-OOST NEDERLAND
Voltastraat 19, 8013 PM ZWOLLE
Telefoon 038 - 655 855

50 jaar zeilclub 1937 Kampen!

Het is voor een vereniging op watersportgebied een respectabele leeftijd. In de loop van deze halve eeuw hebben heel veel mensen meegewerkt aan het tot grote bloei brengen van onze zeilclub. De club, die in 1937 werd opgericht omdat niet iedereen, die lid wilde worden van de toen reeds bestaande Kamper Roei- en Zeilvereniging, als lid werd toegelaten. Achterom kijkend mogen we zeggen, dat de ZC veel voor de watersport en dus voor ons watersporters heeft gedaan. De ouderen onder ons kunnen nog wel een boekje opendoen over de Koelucht-races en de wedstrijden rond het Kampereiland. Wedstrijden, waarvoor het onderwaterschip met alle denkbare middelen werd glad gemaakt en waarbij de bak- en stuurboordregel fanatiek werd toegepast. De prijsuitreikingen waren feesten, die onder genot van verscheidene drankjes, gezellig lang duurden. Ook de georganiseerde slepen naar Zwartsuis, Hasselt, de Blauwe Hand en Veessen gaven de leden gelegenheid hun "jeugdige" overmoed te tonen.

De jaarvergaderingen waren, vooral in de eerste tien jaar na de oorlog, nog wel eens rumoerig. Het is zelfs enige keren gebeurd, dat het gehele bestuur 'en bloc' aftrad. Het nieuwe bestuur was door het organiseren van clubavonden gauw door de centen heen, waarna oude bestuursleden uit clubliefde en zonder rancune de touwtjes weer in handen namen en de schulden delgden.

In het midden van de vijftiger jaren groeide bij het bestuur het inzicht, dat er voor een zeilvereniging meer te doen was dan vergaderen en het organiseren van wedstrijden en slepen. Daarom stelde het bestuur in een jaarvergadering voor onder leiding van Andries de Groot (de havenmeester van de Bovenhaven) jeugdboten te bouwen naar een ontwerp van G. Kroes.

Echter, door de groei van de watersport in die jaren ontstond meer en meer de behoefte aan ruimte voor winterberging. Andries de Groot beschikte wel over een ruimte voor 16 m2-jachtjes en andere kleine zeilboten, maar die ruimte was lang niet voldoende om aan de vraag naar winterberging te kunnen voldoen.

De meeste boten werden met veel trammelant op een gammele wagen dwars door de stad naar een schuur of loods gebracht of bij een boer onder een afdakje gezet. Met één boot was je de hele zaterdagmiddag druk. Al jaren werd gesproken over het maken van een gelegenheid voor winterberging, eigenlijk zonder hoop dat dit nog eens werkelijkheid zou worden. Financieel zou dit voor zo'n kleine vereniging nooit haalbaar zijn.

Toen echter in die bewuste jaarvergadering werd voorgesteld jeugdboten te bouwen en dit met hulp van de leden te financieren hebben Guus van der Meulen en onder anderen ik voorgesteld deze financiële activiteiten te richten op winterberging. De vergadering nam dit voorstel met ruime meerderheid over, hetgeen jammer genoeg tot gevolg had, dat enkele bestuursleden aftraden en met enige andere leden bedankten als lid van de ZC. Guus en ik werden in het bestuur opgenomen met de bijzondere taak de winterberging te realiseren.

Het bestuur en vele leden gingen aan het werk, dat in de eerste plaats was gericht op het verkopen van aandeeitjes. Zo kwam een klein kapitaaltje bij elkaar, waarmee een houtloods in de Zaanstreek werd gekocht. Helaas, omdat de ZC nog geen bouwgrond had, moest de afgebroken loods voor enige jaren worden opgeslagen.

De toenmalige voorzitter van de ZC'37, dhr. Rengersen.

De gemeente Kampen heeft de vereniging op alle mogelijke manieren geholpen. Zij liet het ondiepe gedeelte van de kolk van Seveningen als werkverschaffingsobject uitdiepen en het land aan de zijde van de Pijperstaart met de uitgebaggerde grond ophogen. Voor de op dit terrein te bouwen loods verleende de gemeente voor 50 jaar recht van opstal en verhuurde het overige terreinen het uitgediepte gedeelte van de kolk aan de ZC.

De financiële risico's begonnen te groeien. Op voorstel van het bestuur heeft de ledenvergadering bij statutewijziging een commissie ingesteld, die de eigendommen van de vereniging zou beheren en exploiteren, de zgn. Loodscommissie.

Na het gereedkomen en inklinken van het terrein begon het werk pas goed. Voor de bouwvergunning was een bouwtekening nodig. Er moest een aannemer worden gezocht. Ook moest er een helling met hellingwagens en lieren komen en krikken om de boten van de wagen te kunnen lichten. Een takelinstallatie kreeg de vereniging zomaar van de Firma Siebrand.

Eindelijk kon met de bouw worden begonnen. Het mag een wonder heten, dat de aannemer Sleurink uit de chaos van balken en planken een loods heeft kunnen bouwen.

Tijdens de bouw ging het plaatsen van aandelen natuurlijk door. Maar ook voor de ZC wogen hier de laatste loodjes het zwaarst.

Om tijdig aan alle verplichtingen te kunnen voldoen moest het bestuur een lening van f15000,- aangaan. Elk bestuurslid stond afzonderlijk en persoonlijk borg voor dit bedrag. Gelukkig kon toen de loods herbouwd was, onder garantie van de gemeente Kampen, een hypotheek voor eenzelfde bedrag op de loods worden gevestigd en kon de eerste lening worden afgelost.

U kunt zich vast wel voorstellen, dat meerdere leden van het bestuur wel eens slape-loze nachten hebben gehad. Er waren zoveel problemen en er was zoveel werk, dat al hun vrije tijd voor de vereniging was. Wat ze zelf konden doen deden ze ook zelf. Zo werd de helling, een soort brug, ontworpen door Guus van der Meulen en geconstrueerd door de Firma Looman, zeker drie maal geteerd door de heer Lemmer-

**De Keurslager
Verstand van
lekker vlees**

J. DE WINDT

OUDESTRAAT 92 * KAMPEN
TEL. 05202-13193

WIJ DRUKKEN ALLES

EEH BEHALVE
BANKBILJETTEN

VOOR AL UW DRUKWERK

**drukkerij
veldman**

Burg.v. Engelenweg 75
8271 AL IJsselmuiden
Telefoon 05202 - 26481

**MAKELAARS- EN ASSURANTIEKANTOOR
RENES**

Apeldoornsestraat 19-21, 8266 AJ KAMPEN
Telefoon 05202-13563 / 16592

Bemiddeling van:

Aan- en verkoop onroerend goed
huur en verhuur
beheer
taxaties
assurantiën
financieringen
hypotheken

nva
een nieuwe
kijk op zekerheid

**Birkenstock Sandalen;
...eenvoudig goed!**

Te koop
bij:

de lange
modeschoenen

Oudestraat 31, 8261 CC Kampen

Aanvang bouw van de loods, v.l.n.r.: Guus van der Meulen, Siem en Frits Koopmans.

man, één van de oprichters van de ZC'37.

Ondertussen was met het baggerbedrijf van Van Wijngaarden uit Hattem overeengekomen, dat dit bedrijf de bodem, waarop de helling moest liggen, op diepte zou baggeren en egaliseren. Ook in dit geval zag een delegatie van het bestuur kans met hun meest armoedige gezichten een schappelijke prijs te bedingen. Hoewel, het was toch nog een stevige rib uit het lijf.

Toen het baggeren klaar was moest de helling, die aan de IJsselkade tegenover de Kamper Bar lag, naar de overkant. Met veel mankracht werd het geval naar de gemeentekraan achter het postkantoor gedrukt en met deze kraan tussen twee van de gemeente geleende drijvende bokken gehangen. Met een ook door de gemeente beschikbaar gesteld slepertje werd het logge en onbestuurbare gevaarte naar de ingang van de kolk gesleept, waar de zaak mooi vastliep, omdat die ingang niet diep genoeg was of liever de helling te laag hing. Met behulp van twee armzalige krikken en wat stophout werd de helling opgekrikt, waarna de sleep, de kolk kon invaren en kon worden afgemeerd. Intussen was het wel donker geworden. Het was midden november. Na nog een paar avonden in het donker met z'n drieën aan een te dikke eiken balk te hebben gebouwd, omdat deze in de U-balk aan de kop van de helling moest passen, kon de helling aan de wal worden vastgemaakt en met behulp van de takels, waarmee de helling tussen de bokken hing, precies op de goede plaats worden afgezonken.

Op de laatste avond was er een jaarvergadering van de ZC in de Stadsherberg. Om ongeveer half elf die avond kon in de vergadering worden meegedeeld, dat de helling gebruiksklaar op z'n plaats lag.

De winterberging was gerealiseerd.

Met de groei van de watersport groeide ook de jachthaven en nu zijn er voor een dikke tweehonderd boten ligplaatsen. De vereniging heeft de boot niet gemist. We zijn daar blij om. Velen hebben, omdat de ZC hun lief was, veel voor de club over gehad en hebben dat nog. Laten we hopen, dat dit zo blijft en de vereniging zal bloeien in het belang van haar leden, in lengte van jaren.

*Siemen Koopmans
oud-penningmeester
Loodscommissie ZC'37*

De havenmeesters.

Een vereniging van 50 jaar oud, daar huist nostalgie, daar spelen herinneringen een grote rol. Zulke herinneringen komen bij een jubileum boven drijven. De zeilwedstrijden, de toertochten, de slepen overall naar toe, de zeilvakanties, de sterke verhalen, de vergaderingen en ... niet te vergeten de havenmeesters. We zullen u niet vermoeien met jaartallen, ook is het niet de bedoeling een waardeoordeel uit te spreken. Het is daarbij wel noodzakelijk om chronologische volgorde aan te houden.

Andries de Groot.

Bij de oprichting van ZC'37 in 1937 zat hij al met een werkplaats aan de Bovenhaven, waar hij o.a. 16-kwadraten opknapte. Hij was er de man niet naar om als een havenmeester over de haven te gaan, nee, hij was er gewoon. Uitwijden over deze markante persoonlijkheid laten we graag over aan iemand die hem persoonlijk veel beter heeft gekend: dhr. Gait Berk.

Andries

De eerste kwart eeuw van onze vereniging zal altijd onverbrekkelijk verbonden blijven met de figuur van Andries de Groot, die destijds fungeerde als havenmeester en scheepstimmerman aan de Bovenhaven. Toen de ZC werd opgericht zat hij daar al (de meeste leden hadden er toen de boot liggen) en toen de club zo groot werd, dat uitgeweken moest worden naar Seveningen, zat hij er nog. Die overgang naar Seveningen was trouwens iets, wat Andries nooit goed heeft kunnen volgen en verwerken, hetgeen jarenlang een trieste ondertoon in zijn bestaan heeft gebracht. Maar daar nu niet van.

De Bovenhaven, dat was Andries' domein; daar voelde hij zich thuis en daar drukte hij met zijn unieke persoonlijkheid zijn stempel op de sfeer, de omgangsvormen en zelfs de spraak. Op een goed moment riep de halve Kamper jongelingschap te pas en te onpas "agguttegut, wat een gedoe" en ze voegden er aan toe, dat het "heel verschrikkelijk" was, een en ander tot uiting gebracht met een speciaal soort rimpel in de neus.

Andries had een voorkeur voor wat hij noemde "Exotische hoofddeksels". Hier is hij afgebeeld aan het roer van de Gouwezee in 1950.

Onvergetelijk zijn voor wie ze nog heeft meegemaakt (in het vóór-televisie tijdperk) de zomeravonden op de 'leugenbank' achter op het schuitenhuis en de wintermiddagen van 'kaartje leggen' en 'drie-in -de-pan' bakken in de vreemdsoortig gevormde werkplaats, de Karke. Het maken van plezier scheen altijd voorrang te kunnen genieten boven het maken van boten en het zweten voor het dagelijks brood, ondanks de talrijke stichtelijke teksten, waar Andries z'n betogen mee waren doorspekt.

In zijn verhalen gaf Andries blijk van een eigenaardige verhouding tot de werkelijkheid; wat werkelijk gebeurd was diende voornamelijk als grondstof voor het maken van verhalen, die hij belangrijker vond dan de waarheid. Je moest hem met een korreltje (of zes) zout nemen, maar aangezien in de werkelijkheid vaak dingen gebeuren, die te raar zijn om te verzinnen, bleken de sterkste verhalen soms toch waar! Waar Andries' fantasie hem in de steek liet, daar beschikte hij - om de monoloog gaande te houden - over een enorme hoeveelheid smoesjes, waarmee hij geen voorwendsels bedoelde, maar spreuken, zegswijzen en andere babbelegoedies. "Wat!? Kerels deur? Tachtig man? Oe zuster op een 'andwagen zu' bedoelen! Wie varen wil zij onervaren, doch wake voor gevaar! Laot oe det genog wezen!" Zulk soort kreten werden dan met een aparte nadruk op een hoogst persoonlijke manier naar voren gebracht. Wie geen smoesies kende was bij Andries weinig in tel. En waar haalde hij ze dan vandaan? Hij had ze gewoon bijeengesprokkeld. Om nooit verlegen te zitten had hij jarenlang al wat hem bijzonder aanstond in (onder meer) boeken, tijdschriften, advertenties en liturgische formulieren overgeschreven en uit het hoofd geleerd. "Hij voer op de Nieuwe Maas, met angsten niet te noemen / en bibberend zag hij hoe het hemelvuur op kwam doemen...", maar aan smoesies zou het hem niet ontbreken.

Andrie in zijn element: temidden van plezier makende jongelieden, in casu het genootschap "De Knarsebonkers" met v.l.n.r.:....., Andries de Groot, Frans Braaksma, Henk Vos, Anje Krediet, Jan van Hulzen, Theun de Ruiter. (foto uit 1953, bij Katerveer)

* U bespreekt Uw vakantie tijdig!!
* U besteld mooi weer
Maar denkt U ook wel aan Uw motor??

*Laat hem tijdig een goede beurt geven;
of denkt U aan verandering,
haal dan nu al eens een folder.*

WIJ ADVISEREN U GRAAG.

Alle leveringen en reparaties worden
uitgevoerd onder HISWA-garantie

AALDERINK WATERSPORT KAMPEN
hoofddealer YAMAHA, MERCURY EN YANMAR
Vloeddijk 2-4 KAMPEN, tel. 05202-1 33 31

JAN VAN ARKELSTRAAT 75
KAMPEN-ZUID
TEL. 05202 - 12829

- Jacks
 - Zeiljoppers
 - "Houtje Touwtje"-jassen
 - Vesten en Pullovers
speciaal voor de watersport
- enz. enz.

KIJK MAAR EENS BIJ:

Jan de Graaf
KAMPEN

OUDESTRAAT 60 TEL.05202-12118

Bruiloften Centrum

't Veuronder

voor al uw feesten

*Dr. H. Colijnstraat 4
telefoon 05202-22544*

Nochtans was dit allemaal niet louter flauwekul. Veel van het repertoire diende als maskerade om een onzakelijke aard en een gevoelige ziel te beschermen; een ander deel moest hem de gelegenheid geven met een clownsmasker op stiekum te preken. In diepste wezen bezig met een groot geloof, ging hij onder het gedrag van de mensen gebukt: waarom deden ze toch niet beter? Al viel het hem daarbij moeilijk de hand in eigen boezem te steken als zijn hart zich voor je opende zou hij zich tot en met geven en kon je alles van hem krijgen. Menig Kamper jongen heeft heel wat ontleend aan Andries' menselijke en materiële vrijgevigheid. "Geeft, geeft met milllde hand, geeft dubbell!" riep hij van tijd tot tijd en dat meende hij echt.

Laat ik u tot slot nog een gewilde tekst van Andries meegeven, toepasselijk voor de tijd van het jaar.

*Nog speelt natuur haar winterspel
met koude, gure dagen;
de dorre takken schudden wild
In felle regenvlagen.....*

*Maar op een mooien zonnedag
Schiets ons plots iets te binnen:
We regen 't stof van onze boot
En 't verven gaat beginnen.....!*

Gait L. Berk.

Leo Frans.

Kent u hem nog, hulpje van Andries de Groot in de periode dat het overgrote deel van de ZC'37 naar Seveningen verhuisde. Altijd bereid om iedereen te helpen, verkocht wat watersportartikelen, en testte nog wel eens een net 'geleende' buitenboordmotor op waterdichtheid. Dat resulteerde in een voor hem zeer drukke dag die hij besteedde aan het opduiken of het laten opduiken van het 'krenge' voordat de rechtmatige eigenaar er lucht van kreeg. Wij zijn ervan overtuigd dat deze 'onhandigheidjes' hem in zijn zakelijke handel en wandel goed van pas zijn gekomen. Wanneer we de oude notulen doorlezen komen we zijn naam steeds weer tegen en zeker niet altijd in positieve zin. Maar bij dit jubileum van de ZC'37 zijn alle nare ervaringen met wie dan ook even vergeten. Op naar het 100 jarig jubileum.

Westerhof.

Kleurrijk figuur die eigenlijk als rode draad door het havenmeestersbestand van de ZC'37 loopt. We kunnen niet in details treden bij dhr. Westerhof, het zou een boek worden. Nòg is hij aanwezig bij de Bovenhaven. Zijn 'haat-liefde verhouding' met de ZC'37 is spreekwoordelijk. Een man van uitersten. Wanneer je bij Westerhof in de smaak viel dan zat je gebeiteld, dan kon het niet meer fout gaan. Bleek je niet zoveel geluk te hebben dan stond dat eigenlijk gelijk aan verbanning, want je moest namelijk over zijn grond om bij je boot te komen. Deze erfdiensbaarheid werd over het algemeen voor 100% aan de ZC'37 en haar leden verleend, maar uitzonderingen bevestigen altijd de regel. Vraag maar eens aan Berry Kale, hij kan er u een prachtig verhaal van vertellen. Westerhof, hoe de verhouding ook was en is, bedankt. U hield en houdt nog altijd een oogje in het zeil wat er gebeurd in de Bovenhaven en dat waarden wij als watersporters zeer.

Gerrit Visch.

Niet alleen havenmeester bij de ZC'37, maar ook opticien bij v.d. Noort. Hij zag daardoor alles door een goede bril. De situatie was als volgt: Gerrit Visch had wel een woonboot maar geen goede ligplaats. Na lang zoeken bleek bij het nieuwe onderkomen van de ZC'37, jachthaven Seveningen, waar ze al weer een jaar of 5 zaten, een ideale ligplaats te zijn. Gerrit dolgelukkig natuurlijk, en de ZC'37 ook. Visch ontving de helft van het passantengeld en zijn woonboot was vrij van huur, gas, water en licht. Later is er nog een nieuwe woonboot gekomen. Eigenlijk was het een drijvende bungalow en men fluistert nu nog dat Gerrit deze van het passantengeld heeft overgehouden. Ge-

Gerrit Visch kon zich ondanks zijn drukke werkzaamheden even vrijmaken om z'n zoon de edele roeikunst bij te brengen.

ruchten hoor, alleen maar geruchten. Eind 1970 begin 1971 is Gerrit Visch vertrokken i.v.m. verandering van baan. Het was een man die zich enorm verdienstelijk heeft gemaakt tijdens de opbouw van jachthaven ZC. Hij zal bij ons altijd in de boeken blijven staan als de eerste havenmeester van jachthaven Seveningen ZC'37.

'Oom' Ab ten Have.

Over een kleurrijk figuur gesproken, dat was ie, oom Ab. Klein, mager, pezig, maar wat een werklust. Altijd was hij aan het werk: opruimen, boten verleggen, passanten naar een plaats brengen, de winterberging in goede banen leiden. Oom Ab was er altijd. Er ontging hem niets. Vanuit de woonboot in de sloot werd alles wat er vertrok en binnen kwam nauwlettend in de gaten gehouden via het water en via het land. Niet alleen overdag, ook 's nachts. Leden die 's avonds tegen een uur of elf aan boord kwamen om 's morgens vroeg weer weg te gaan, hadden vaak nog geen 10 minuten later het felle schijnsel van een grote zaklantaarn in hun snuit met daarachter een donker silhouet die zei: "Wat mut det ier?". Bedeesd gaf je dan je naam op, waar dan op volgde: "Oh, bin ie ut.", waarna oom Ab je met een welterusten verliet, jouw achterlatend met het dankbare gevoel dat er iemand op je spullen lette als een arend over zijn jongen.

Maar hij deed meer. Hij exploiteerde het Hanzekof, doch niet alleen. Als er namelijk een ome is, dan is er ook een tante, en die was er ook!

Ome Ab ten Have.

tante Pé. Het was haar domein, netjes, schoon en de glazen wijn zijn nooit meer zo vol geweest sinds zij weg is. De vereniging heeft fantastische herinneringen aan deze twee mensen. Bedankt familie Ten Have.

Jan Tekkelenburg.

Voor intimi 'Jan Tek'. Jan was eigenlijk de eerste bezoldigde havenmeester van de ZC'37. De haven was in de periode 'Oom Ab' gegroeid naar een haven met zo'n 200 ligplaatsen. Jan werd aangetrokken voor 50%, de rest zou hij d.m.v. reparatiewerkzaamheden en verkoop van onderhoudsartikelen zoals verf e.d. als zelfstandige bij moeten verdienen. Dat hield dus in: Jan was altijd aanwezig, maar niet altijd zichtbaar. De motoren van boten zitten vaak op onmogelijke plaatsen, helemaal onderin, en daar was Jan dan ook. Hard werken was het, want alleen met het salaris van de ZC'37 ging het natuurlijk niet. Maar laat dat maar aan een Urker over, al was het ook geen rasechte. Er zijn op het laatst problemen gerezen tussen Jan en de stichting die de exploitatie van de haven op zich had genomen, waardoor Jan zich genoodzaakt voelde om bij de ZC'37 te vertrekken. Uit beeld is Jan eigenlijk nooit geweest. De jachtwerf annex winterberging in Kraggenburg was bij veel leden een goed alternatief voor winterberging. Jan, de ZC'37 groet je en het ga je goed.

Bertus Sijbesma

Bertus Sijbesma, onze eerste 'fullprof' kun je hem noemen, 100% in dienst en betaald door de stichting jachthavenexploitatie ZC'37, dus door ons allen. Wat die man allemaal moet kunnen, een duizendpoot.

Dhr. Bertus Sijbesma, huidige havenmeester.

Van hem wordt verwacht dat hij kan fungeren als havenmeester, timmerman, heier, kraandrijver, lasser, loodgieter, caféhouder, schoonmaker, boekhouder, administrateur, electriciën en ...duvelstoeljager. We weten zeker dat de leden en ligplaatshouders vinden dat Bertus dat alles naar tevredenheid doet. Hij is altijd bereid een ieder te helpen. Hij is nogal eens te water geraakt door een kleine onachtzaamheid. Bijvoorbeeld die keer bij zijn nachtelijke rondwandelingen raakte hij bij een verkeerde beweging te water. De inmiddels ongerust geworden mevr. Sijbesma stuurde hun zoon Henkie op pad. Henkie zag op een gegeven moment iets in het water bungelen en zei op bedeesde toon: "Meneer, kan ik u misschien helpen?" Zijn vader slingerde hem, als dank, een scheldkannonade naar het hoofd waarom hij zolang was uitgebleven. Dat is Bertus, altijd even vriendelijk. Maar alle gekheid op een stokje, hij is een goede havenmeester en wij als ZC'37 hopen nog jaren gebruik van hem te mogen maken.

Nou, dat was het rijtje havenmeesters die in de loop der jaren de ZC'37 hebben gediend.

Maar heeft u allemaal wel eens van deze gehoord:

Toon Bakker, Gait Otten en Hendrik ten Have.

Akkoord, geen havenmeesters, doch ze hebben een duidelijke stempel gedrukt op de jachthaven Seveningen en haar onderhoud en opbouw.

Natuurlijk, er zijn er nog meer; een paar ervan worden hier genoemd, al zullen ze zeggen dat het normaal is dat je dit doet voor de vereniging. Toch worden ze even genoemd:

Teun Gerritsen	: als we bellen komt hij
Attie Scholten	: lasser, heier, r.v.s.
Kobus van de Gronde	: loodgieterswerk
Wolter ter Steege	: electrisch
Fam. Huisman	: loodgieterswerk, laswerk
Henk Mulder	: azobé-steigers
Aard Duiveman	: electrisch
Willem Maasman	: electrisch

Natuurlijk zijn we er een paar vergeten, maar in ieder geval, al die mensen die in de afgelopen jaren zich hebben ingezet voor hun vereniging en jachthaven onze hartelijke dank. Dat het ooit weer zo ver mag komen.

Terug naar de eerste drie; een illuster drietal, die eigenlijk het gezicht van de haven zijn, de afgelopen 25-30 jaar.

Toon Bakker.

Zijn gelijke is nog niet gevonden, een reus van een kerel. Sterk als een os. "Zeg jongens, houden jullie deze balk even vast." Daar kwam hij mee aanlopen alsof het balsahout was. Wij hielden er met 2 man gelijk een ontwrichte rug aan over. Hij kon alles gebruiken: die oude wals kennen de meeste nog wel. Die had Toon op de kop getikt, ik geloof bij Rijkswaterstaat, om het terrein te egaliseren. Ook heipalen van 10-12 meter. We hadden alleen geen materieel om ze te slaan. "Nou ja, dan maar als beschoeiing."

Voor Toon was iedereen gelijk, van hoog tot laag. "Zeg kerel, zou je je handen niet uit de mouwen steken, we staan ons hier in ons zweet te werken en jij doet niks." Deze monoloog hield Toon tegen burgemeester Berghuis, toen deze kwam kijken hoe de boot van zijn zoon te

water werd gelaten. "Toon" zeiden wij geschrokken "dat is de burge-meester." "Nou en" was zijn laconieke antwoord "hij kan toch wel even helpen."

Een fantastische kerel, die tot in het oneindige in onze herrinnering zal blijven bestaan.

Gait Otten.

Gait was een stuk jonger dan Toon Bakker, maar wel zeker zo sterk. Ook was hij altijd bezig met maken, vermaken, repareren, herstellen en opkalefateren van alle denkbare en ondenkbare onderdelen van de haven. Als er wat vervoert diende te worden bleek de aanwezigheid van Gait ook voordelen te bieden. Hij was en is namelijk in het bezit van een vrachtwagen met een voor de ZC en voor zijn werk als commissienair in groenten en fruit ideaal laadvermogen. Zijn schaarse vrije tijd besteedde Gait aan de haven, meestal werkend als er weer eens iets hersteld diende te worden. De rest van zijn vrije tijd benutte hij altijd voor zijn motorboot.: op de kop in zijn boot om zijn motor het roken af te leren. Of je trof hem aan al rokende een krantje te lezen of tijdens een borrel heel langzaam in slaap te zakken. Zijn werk en eigenlijk zijn werk alleen, al heeft hij natuurlijk wel hulp gehad, was de verbouwing van het Hanzekof. Opbouw is het in feite geweest, want na die enorme storm, misschien wel orkaan, van november 1972 is Gait in 1973 begonnen met de opbouw en verbouw van het Hanzekof. En alle eer moet toch bij Gait Otten gelegd worden. Gait, we weten dat je heden ten dage ontzettend druk bent, maar wij als ZC-ers danken jou voor je geweldige inzet in de afgelopen tijd.

Hendrik ten Have.

De laatste der Mohikanen? Misschien wel. In andere takken van sport zijn ze ook wel aanwezig. Voetbalverenigingen leven ervan. Die mensen die dag in dag uit met kleine en grote klussen bezig zijn. Hendrik ten Have is zo'n man bij de ZC'37. Al zullen ze bij andere verenigingen ook wel zo'n iemand hebben, maar vast niet zo kleurrijk als Hendrik. Hendrik is er altijd, zomer en winter. Alleen bij barre winterse omstandigheden wijkt hij voor een paar maanden uit naar zijn zuster in Wijhe. Maar half maart, begin april is hij er weer. In zijn motorboot in de sloot. Daar liggend heeft hij de taak van Ome Ab overgenomen wat betreft nachtelijk bezoek, maar alles horen kan hij natuurlijk niet. Assistent-havenmeester zou je hem kunnen noemen, vraag maar aan Bertus Sijbesma. Niet zozeer voor het opvangen van passanten maar wel wat betreft het schoonhouden van het terrein, het heien van palen

samen met Bertus. Dat alleen al is een verhaal op zich om die twee te zien en te horen. Wij, de leden, zien niet zoveel van het werk van Hendrik, maar reken erop dat hij veel werk verzet.

Hendrik zijn passie is vissen en dan het liefst illegaal, poeren dus. Met zijn r.v.s. vork stroopt hij het hele terrein af naar wormen. "Hè, gao doar ies weg veur de vörke, die wörms zien oe." is een legendarische uitspraak van Hendrik.

Zijn uitstapje naar een roemrucht etablissement in Kampen blijkt ook een van zijn geliefde bezigheden te zijn. En dan laat meneer ten Have zich met een taxi tot voor zijn boot brengen, ook met hoog water. Als Hendrik vervolgens de taxi-chauffeur uitzwaaide met droge voeten, stapte de taxi-chauffeur vloekend en tierend in en scheurde weg, zijn poten nat tot aan zijn knieën.

Van zeilen heeft Hendrik ook veel verstand. Als de wedstrijdzeilers zich in het Hanzekof uitputten om aan te tonen dat hun schip liep als een trein en ontzettend hoog aan de wind liep, gooit Hendrik quasi ongeïnteresseerd een opmerking door de zaal, zo van: "Weet ie woar aj hoog an de wing kunn zeiln, op de Bovekarke." En binnen de korste keren staat elke wedstrijdzeiler weer met beide benen aan de grond. Hendrik ten Have is een beeld binnen de haven, die net zo bij de ZC'37 hoort als een eiland bij de kolk.

SANDIA

*verhuur van: Handdoekautomaten
Zeepautomaten
Toiletpapierhouders
Schoonloopmatten
Div. soorten Papier-
houders*

Inlichtingen: 073 - 21775

SANDIA b.v.

De Beverspijken 16

5202 CG 's Hertogenbosch

Nieuw en Gebruikt

Ongebruikelijk Goed

autobedrijf

frans borgmeyer b.v.

tel. 05202 - 17595/19512

IJsseldijk 37

Kampen

Werkplicht.

Een woord dat bij de ZC'37 hoort als wind bij het zeilen.

Een paar jaar geleden stonden de kranten in Kampen bol van een rel bij het invoeren van de werkplicht bij voetbalvereniging Go Ahead-Kampen, terwijl wij werkplicht al jaren de gewoonste zaak van de wereld vonden. Alle havenaccommodatie is in feite verwezenlijkt in werkplicht. Het werd bij de ZC trouwens niet eens gezien als plicht, maar als een leuk en zinvol tijdverdrijf in de maanden dat zeilen en motorvaren als te koud werd aangemerkt.

Is het niet begonnen in de tijd van de loods? Het opbouwen van dit 'loeder' heeft menig lid en bestuurslid heel wat zweetdruppels gekost. Ook moest er een helling komen met een lier. Deze werd in ijzige koude geplaatst, wat een karwei! De boten werden met de hand omhoog gedraaid op de wagen, die zijn werk tot 1986 uitstekend gedaan heeft. Later kwam er ook een elektrische lier, destijds het summum van techniek.

Och, bij alles wat er gedaan moest worden waren de leden zelf aanwezig. Terrein schoonmaken, waterleidingen leggen, steigers bouwen, het Hanzekof uitmesten. Overal kwamen de leden te pas. "Want de haven is immers van ons." is nog steeds een veel gehoorde kreet, die niet alleen de kern van de waarheid in zich herbergt, maar in feite voor 100% niets als de waarheid is.

Het op diepte houden van de haven in- en uitgang naar de IJssel is een verhaal apart.

Onder leiding van de toenmalige werkcommissie Andries Notrot en ook Wolter ter Steeg, scheepten zich menig zaterdag een aantal leden in om vervoerd te worden naar de zuiger nabij de doorgang, om daar met vereende krachten de 'aorta' van onze haven tegen dichtslibben te behoeden. Dit ging bij warme, maar ook bij koude dagen soms gepaard met het laven van de dorstigen door en steeds op en neer varende roeiboot tussen het Hanzekof en de zuigerbak. Zelfs zo dat het Hanzekof goede zaken deed en de zuiger alleen maar water zoog, wat niet geheel en al de bedoeling was..

Azobésteigers. Het oudste gedeelte van de haven, voor de 'hoge wal', was echt aan vernieuwing toe. In de beginjaren tachtig zijn er onder leiding van Gerrit Eenkhoorn en Henk Mulder professionele steigers geplaatst langs de hoge wal, helling en eiland. Met een vaste groep en elke week een aantal leden in werkplicht. Er was alleen geen materiaal om te heien. De firma Modders bracht in deze uitkomst. Een pracht van een hei-installatie was het resultaat. Het heien kon begin-

De start van de bouw van de eerste azobé-steigers. V.l.n.r. G. Huisman, G. Otten, H. Mulder, G. Eenkhoorn, G. Modders en R. Lenstra.

nen: met waterpastaestellen en werktekeningen werden de steigers op de millimeter nauwkeurig geplaatst. Een stuk vakwerk. Heden ten dage is er in de werkplicht wat de klad gekomen door een aantal factoren die ons allen bekend zijn, maar de ZC'37 hoopt en verwacht dat er in de toekomst weer op eenzelfde basis gewerkt kan worden, zodat onze haven een mooie haven blijft: vele handen maken licht werk.

De wedstrijden.

Watersporters zijn vreemde wezens voor een vereniging. Wanneer je een voetbalclub bestuurt of er gewoon lid van bent is dat een vrij eenvoudige zaak. Dat is namelijk geconcentreerd rond de velden met tegenwoordig mooie kantines waar iedereen samenkomt.

Bij een watersporter ligt dat anders. Die heeft namelijk zijn boot, of haar boot, wat fungeert als sport, café, restaurant, vervoermiddel, vakantiehuis en rustoord tegelijk.

Dus als het bestuur van een watersportvereniging zoiets als een wedstrijd, clubtochten of iets dergelijks wil organiseren, moet je van goede huize komen om de mensen er warm voor te krijgen.

Dat lag vroeger iets anders. Kajuitboten bestonden nauwelijks in deze regio, laat staan motorboten. Het was 'open' boten wat de klok sloeg. Om er wat te noemen: 16 kwadraten waren er veel, de vergrootte BM werd hij ook wel genoemd. Een paar regenbogen, want daar had je toen al wat geld voor nodig. Larken, die platte dingen; 22 kwadraten, sharpies, valken en 12 voets jollen. En dan natuurlijk een bonte mengeling van eigen ontwerpen en bouwsels, die zo af en toe nog vrij snel waren, completeerden de vloot van open zeilboten in het stroomgebied van IJssel, Ganzediep en ver daarbuiten.

Startschip 'Rea' van Hennephof met daarachter de vleet van Meijer.

Koelucht-races

Dat waren wedstrijden: fanatiek!!

Weken van te voren werd al beslist wie zou gaan winnen. Met de mond natuurlijk. Vaak kwamen de grootste praatjesmakers als laatste binnen bij Van Regteren. Maar daarover later. De echte latere winnaars lagen meestal met hun boot volledig scheef getrokken aan de overkant van de IJssel om het onderwaterschip te polijsten of te potloden. Na dergelijk gedane arbeid zag je er uit als een beest. En of het geholpen heeft is ook na al die jaren nog steeds niet bekend, want als je aan de winnaar vroeg wat hij er onder had gedaan, was meestal het antwoord: "O, niets."

Deze winnaars stonden op dat moment voor eeuwig te boek als luie maar goede zeilers.

De wedstrijden werden meestal gestreden op het scherp van de snede. De baan was als volgt: Er werd op de IJssel gestart ter hoogte van de Bovenhaven naar een boei bij de moel 'D'olde zwarver', vandaar stroomafwaarts naar een boei ter hoogte van de synagoge en vandaar meestal rechtstreeks naar de finish in de Hang bij De Zande. Er zijn overigens wel eens variaties op deze baan geweest.

'Kribbetje varen' was in die dagen een begrip. Zo dicht mogelijk langs de kribben tegen de stroom in. Alleen dan had je kans om in de prijzen te vallen, anders was je een geslagen man.

Finishen in de Hang, boot verderop in een walletje zeilen, 'naar beneden' even vastmaken en dan als een streep naar Van Regteren. Onder

"Kribbetje varen".

Natuursteenbedrijf

EIJGELAAR

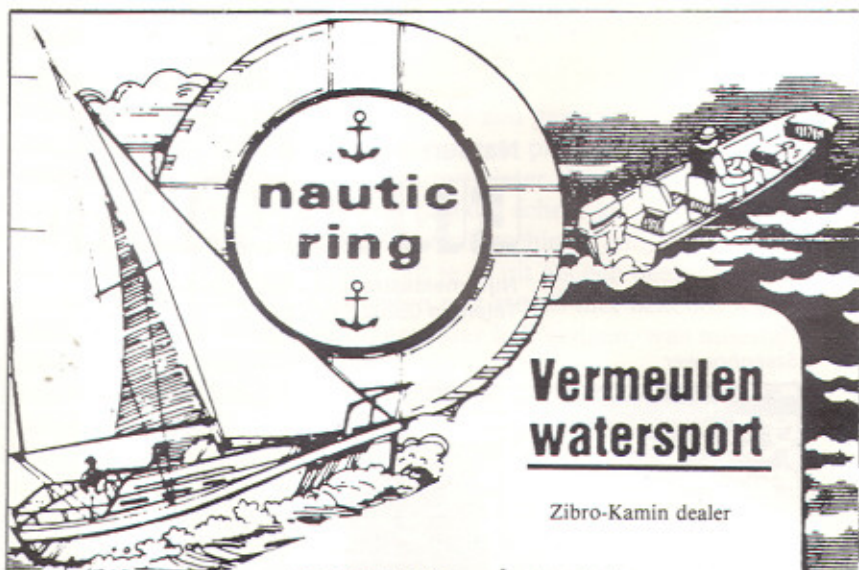
Nijverheidsstraat 24 - 8263 AM Kampen
Telefoon 05202 - 12175

Steenhouwer

Steenhouwers sinds 1862

**GRAFMONUMENTEN
NATUURSTEENVLOEREN
ONDERHOUD GRAFSTENEN**

Vermeulen watersport

Zibro-Kamin dealer

watersportkleding
watersportschoenen
laarzen
navigatieverlichting
scheepstoiletten
pompen
drinkwatersystemen
ventilatoren
kooktoestellen
kachels
koelkasten
accu's
zwemvesten
reddingsboeien
olielampen
katoen
lampenglazen
r.v.s. beslag
hang-en sluitwerk

stuurstoelen
dekstoelen
buitenboordmotoren
surfplanken
kano's
rubberboten
touw
teer
ven
brandblussers
stuurwielen
marifoon
kompassen
waterkaarten
boeken
verrekijkers
onderhoudsmiddelen
enz. enz.

*U bent van harte welkom om ons assortiment
te aanschouwen.*

DIVERSE AANBIEDINGEN NAUTIC RING

Tevens bunkerstation (ESSO)

Vermeulen Watersport

Oudestraat 224/226, Kampen
tel. 05202 - 14361

het genot van een borreltje was het dan maar wachten geblazen op de wedstrijdcommissie. De zeilers hadden met dit wachten geen enkele moeite want gezelligheid kende geen tijd. De heer Van Regteren anders ook niet, want die had op deze manier 2 maal per jaar een gouden dag. Als dan iedereen binnen was en de wedstrijdcommissie met gejuich/gelal ontvangen werd, kon de 'ceremonie protocollair' beginnen. Maar ja, dan was het al zo gezellig, dat zelfs nummer laatst met een daverend gejuich werd geëerd met het gehaalde resultaat. De terugtocht duurde voor menige zeiler soms langer dan de hele wedstrijd. Maar laten we het er maar op houden dat ie verdwaald was, vindt u niet?

'Buitenlandse tripjes'.

Na de oprichting was het contact al gauw gelegd met een aantal watersportverenigingen in de regio: z.v.z. Zwolle, Hollands Venetië in Giethoorn en Zwartsluis, waar toen en ook nu nog steeds een goed contact mee is.

De oorlog '40-'45 was niet alleen een gruwel voor de wereld, maar had ook gevolgen voor de watersport, al is het natuurlijk niet te vergelijken. Kampen lag in het zogenaamde

'Spergebied', wat inhield dat je wel mocht zeilen, maar alleen binnen dat gebied en als je lid was van een vereniging. De wedstrijden in Giethoorn en Zwartsluis waren niet mogelijk in die tijd.

Na 1945 waren al snel weer wedstrijden in Zwolle en Zwartsluis. Het transport in die dagen was een hele organisatie, maar wel gezellig. Terwijl nu ieder met een trailer komt, was het destijds wel even anders geregeld.

'In de sleep' was een alledaags gezicht in die tijd. Niemand, nou ja bijna niemand, had een buitenboordmotor, dus je moest wel. En niet alleen om bij een wedstrijd te komen, maar ook bij 1 of 2 weken vakantie zag je regelmatig slepen. De sleepboot van Meyer was voor de ZC een begrip. Een mooi verhaal uit de overlevering is over een wedstrijd in Zwartsluis. Die lui van de z.v.z. Zwolle waren op de dag van de wedstrijd al lang ter plekke, terwijl van de sleep uit Kampen alleen een stipje te zien was in de verte. "Starten!" zeiden de Zwolsen. Het zat de wedstrijdcommissie niet erg lekker, maar toch werd er gestart, onder het mom: "Ja, ze zijn inderdaad te laat." De zeilers uit Zwolle waren al met het eerste rak bezig toen de sleep uit Kampen met vliegende vaart en alle boten volledig opgetuigd bij de start aankwam. Het had de Zwolsen niet geholpen. Want je kon zeggen van de ZC-ers wat je wilde, maar zeilen konden ze, geen middel was te gek. Eén van de ZC-teams ontlokte de brugwachter van Zwartsluis de opmerking: "Als die ZC-ers je brood aan boord hebben krijg je de hele dag niets te vreten, want die haal je nooit meer in."

Niet alleen Zwartsluis was een vaste 'buitenlandse' pleisterplaats, Giethoorn of eigenlijk 'de Blauwe Hand' was dat ook, daar was het café van Heite.

Bij "Heite", 10 juni 1946. Gereed voor de terugreis.

Op een mooie, ik dacht Pinksterdag, kwam de sleep met Meyer aan bij 'de Blauwe Hand', waar onze delegatie wedstrijdzeilers werd opgewacht door ene Ton Wolters, die staande in het troebele water van

ieder z'n vak

SMIT

voor gebak

banketbakkerij

Smit

Oudestraat 170 - Telefoon 13652
KAMPEN

Kwaliteit, Service en Klassewijn

in

Slijterij Post z'n wijndomein

Geerstraat 33, Kampen

Boot Cleanen!!

Dat is een klus

Wij doen dit
MACHINAAL
en zetten hem
ook in de
Polymer-was

*Verbluffend
resultaat*

Voor inlichtingen:
05202 - 1 68 55

J. PALLAND

Handelsstraat 15
8263 BE Kampen
Telef. (05202) 1 68 55, 2 27 78

Heite, het van vele kanten aanstormende geweld van boten stond te regelen. Ziet u hem staan, diepte 1.50 meter, alleen zijn zwaaiende armen boven water en zijn hoofd. Het was alweer zóó gezellig geweest bij Heite. De Blauwe Hand-week op de Beulaker is hier eigenlijk een uitvloeisel van.

De Kampereiland race.

Een wedstrijd voor waaghalzen werd ie genoemd. Je moest namelijk zee op. We zeggen zee, maar dat was het dan ook: de Noord-Oost polder was er, maar Oostelijk Flevoland en de dijk naar Enkhuizen lagen er nog niet in de door de Afsluitdijk afgesloten Zuiderzee. Kunt u zich voorstellen wat een rollers er liepen bij een noordwesten wind! Die kwamen rechtstreeks van Hoorn af.

Start van de "Kampereiland-race" voor restaurant "De Kamper Bar" (het huidige rest. "De IJssel").

Daar gingen ze dan: de 16 kwadraten, de regenbogen, de valken, de 22 kwadraten en al die andere open boten. Alles vastgesjord, buiskapen d'r op, hoosvaten aan boord zo groot als een teil om de kop boven water te houden. In die tijd had de ons wel bekende Jan Keulen een regenboog, toch niet een van de kleinste boten, die na het verlaten van het Keteldiep langzaam volliep. Er was geen hozen tegen. Richting Rampspolbrug, waar in ieder geval de gaffel moest worden gestreken of anders de hele mast, was alleen het dek nog boven water. Ze zijn er later ook mee gestopt, nabij het verbindingskanaal. "Zeilen is leuk, maar het moet niet op zwemmen gaan lijken." Niet alle Kampereiland-races zijn met zoveel wind gezeild. Bij rustig weer was het een wedstrijd die eigenlijk zijn weerga niet kende. Jammer dat het Ketelmeer daar zo verzand is.

De Beulaker.

Over het samenwerkingsverband hebben we het al gehad: z.v.z. Zwolle, Hollands Venetië, ZC'37, Almelo, Belter en nog enkele verenigingen gingen samenwerken om een zogenaamd seizoenprogramma op te zetten, ziedaar de Blauwe Hand-week. De ZC'37, nog steeds vertegenwoordigd, heeft zich altijd volledig ingezet bij dit samenwerkingsverband. De Beulaker was dan ook het ideale wedstrijdwater. Het Finnjollen evenement en de nationale kampioenschappen 16 kwadraat waren hoogtepunten voor de ZC'37. De Blauwe Hand-week, een serie wedstrijden die begon op Hemelvaartsdag en eindigde op 2e Pinksterdag, was in de 60-ger en 70-ger jaren een groot succes met soms meer dan 200 deelnemende boten. Jan Willem en Reinier Siebrand, Henk Jan Geveke, de Kale's en Erik Koopmans hebben menig keer de kleuren van ZC'37 met succes verdedigd. In de 80-ger jaren is de belangstelling sterk terug gelopen; gewoon te kostbaar om 'bij' te blijven. Toch blijven wij, als lid van deze overkoepelende organisatie, er naar streven om het wedstrijdzeilen nieuw leven in te blazen.

De Ketelmeer zeilwedstrijden.

Vanaf de 60-ger jaren blijkt de watersport een enorme vlucht te maken. Mensen krijgen het vrije weekend, het polyester doet zijn intrede en de boten worden groter, krijgen een kajuit en een hulpmotor. Het meten van elkaars krachten blijft echter wel bestaan. Dan ontstaan de Ketelmeer zeilwedstrijden. Groot, klein, hout, staal, polyester, alles doet mee. Soms wel 30 tot 40 schepen, en dat alleen van de ZC'37. Kan dat ooit terugkomen? Waarom niet. Het is nog helemaal niet zolang geleden dat de wedstrijdcommissie in alle vroegte aan boord van dhr. Postma de 'boeien' uitlegde. Meestal een stuk of 6. De boeien, skippyballen, waren mooi rood, maar eigenlijk veel te klein, helemaal bij heig weer. Bij één van die wedstrijden, op een prachtige zomerdag, had geen enkele schipper moeite om één van de uitgelegde boeien te vinden. Daar lag namelijk Harrie Post met de ankerlijn van de wedstrijdboei in zijn schroef. Makkelijk voor ons maar wat lastig voor de getergde Post. Of ie maar wilde blijven liggen, kreeg hij steeds te horen. Als boei.

De laatste jaren wordt er niet meer op handicap gevaren maar in de N.K.K. klasse, de platbodems en de ongemeten schepen in de zogenaamde Open klasse. Doe eens mee ZC-ers en overige watersporters. Het blijkt achteraf toch altijd weer gezellig te zijn.

**Fijn om vaak
om te hebben.**

Dit jaar en nog vele jaren
daarna. Een rijk gevoel zo'n arm-
band. Veel verrassend aparte
variëaties bij ons. Ook in zilver.

JUWELIER

KALE Jr.

Oudestraat 27 - KAMPEN

Verzekeren kan iedereen

DE VAKMAN KAN HET BETER

*KIES VOOR DESKUNDIG ADVIES
DE ONAFHANKELIJKE ADVISEUR*

**Fa. G. VAN 'T ZAND & ZN.
ASSURANTIËN**

Vloeddijk 140, Kampen
tel. 05202 - 16666 / 13961
bgg. 050202 - 12266 / of 16395 of 15632

NVA

lid

KEUKEN INTERIEUR KETELDIEP

Spoorstraat 21, 8271 RG IJsselmuiden
Postbus 190, 8260 AD Kampen
Telefoon 05202 - 16787

KEUKENS · TEGELS · PLAVUIZEN · OPEN HAARDEN · SIERPLEISTER

Wij hebben een ruime keuze in:

**Boeken
Tijdschriften
Kantoorartikelen**

*en vergeet vooral niet te kijken bij onze
afdeling voordeelboeken op de 1e etage*

KAMPER BOEKHANDEL

Oudestraat 82, 8261 CT Kampen. Telefoon 05202-13526.

De jeugd heeft de toekomst.

Bij de ZC'37 wordt de jeugd in allerlei opzichten toekomst geboden. Het kost elke vereniging enorme moeite om de jeugd te interesseren voor de sport. De ZC'37 heeft daar minder moeite mee. Eerlijkheids-halve moeten we daarbij direct aantekenen dat de ZC'37 ook niet van de jeugdgroep afhankelijk is, zoals een voetbal- en turnvereniging dat wel is voor zijn doorstroming naar de seniorenafdeling. Niet tegenstaande dat is de ZC'37 erg blij met zoveel belangstelling voor de zeilsport. Bij een ledenbestand van ongeveer 500 leden is een jeugd-bestand van zo'n 120 erg goed.

De Kolk.

We geloven dat er nergens in Nederland een haven met daaraan verbonden, zo'n mooie kolk is, waar jeugd, die nog niet ervaren genoeg is voor het grote water, de zeilsport zo veilig en beschut onder de knie kan krijgen. Kinderen die onder het toezien van de ouders zich in en op het water zich meestal kostelijk vermaken met zwemmen, surfen en vooral zeilen.

Nog een andere jeugdactiviteit: Klippertochten over IJsselmeer en Wadden.

Zeillessen.

Al een aantal jaren geleden heeft de ZC'37 en met name het jeugd-bestuur onder leiding van Joke Sluiter het plan uitgevoerd om jeugd-zeillessen te organiseren voor diegenen die de kunst van de edele zeilsport wilden leren.

Dat gebeurde in eerste instantie door een trainer van het K.N.W.V. Daarna is dit werk overgenomen door eigen leden met een aantal ouders als 'hulptrainer', waarbij opviel dat sommige ouders zó goed zaten op te letten alsof het voor hun ook allemaal nieuw was.

Elk jaar in de maanden mei en juni wordt er in 5 à 6 Optimisten of andere jeugdzeilboten een serie basislessen gegeven waarbij de jeugd tussen 8 en 13 jaar na 10 lessen tegen hun ouders kunnen zeggen: "Ik kan al zeilen." Natuurlijk zullen ze dan nog veel moeten leren, maar ze kennen de basis van het zeilen; als ze van de jollensteiger vertrekken, komen ze ook weer netjes en zonder schade bij de jollensteiger terug.

Wedstrijden op de Kolk.

In het begin van het artikel over de jeugd hebben we geroemd over het aantal jeugdleden. Dat is ook een prachtig aantal, maar dit aantal staat niet in verhouding met het aantal jeugdleden wat zich de laatste jaren opgeeft voor de jeugdwedstrijden op de kolk. En met de laatste jaren worden niet de laatste 6 à 7 jaar bedoeld. In die tijd hadden we bijna elke vrijdagavonden wedstrijdjes. Dat was de tijd van Jan ten

Surfwedstrijden op de kolk. V.l.n.r. H. Koopmans, F. van Schellen, A. Scholten, H. Sijbesma, H. Mulder en nog net zichtbaar R. Schilder.

Hove, Tjacco van Olst en Alexander Hooyberg en natuurlijk de 'Gal-lasjes', jongens die later op de nationale wedstrijden en zelfs wereld-kampioenschappen redelijk tot goed voor de dag kwamen. Stilstaan bij zo'n periode mag even, maar daarna moet de aandacht weer gevestigd worden op de toekomst, op de jeugd die wil leren zeilen, door middel van zeillessen en wedstrijden op de kolk. En als ze dan zo ver zijn dat ze wedstrijden gaan zeilen op de Beulaker en op het Sneekermeer, kun je er trots op zijn dat je een aantal kinderen zo enthousiast hebt kunnen maken voor de zeilsport.

De surfsectie.

Surfers doen het..... ook bij de ZC.

Ook binnen onze vereniging is deze enerzijds inspannende en anderzijds ook ontspannende tak van de watersport in het begin van de 80-er jaren geïntroduceerd. Dit mondde in 1982 uit tot het oprichten van de surfsectie van de ZC'37: 'SC'82'.

In het begin moesten de surfers starten vanaf 'het zwemvlot' naast het Hanzekof. De gang over de steigers met surfplank, zeil en mast was op zichzelf al een sport, maar dan wel een erg "linke" sport. Vooral de "Boeré-bocht" was erg gevreesd en het smalle "jungle-pad" vanaf het eiland naar het zwemvlot.

Later is de 'start- en landingsbaan' van surfplanken verhuisd naar de sloot: een hele verbetering. Ook werden er twee surfkarretjes gefabriceerd, alsmede twee surfplankrekken in de loods. In de nog korte historie van de surfsectie is al menig wedstrijd georganiseerd: meestal op de kolk, maar ook eens op het Ketelmeer (dit was toen bij windkracht 6/7 en lage wal een gevecht tegen de elementen van leven of dood).

Als nu nog meer de aansluiting ontstaat tussen de 'surfpioniers' en de meer jeugdige surfers, dan kan ook in onze haven de vrolijk aandoende blik blijven bestaan van al die opvallend getinte surfzeiltjes.

De 'Surfpioniers'. V.l.n.r.: Wim van Haperen, Ad Scholten, Frans van Schellen, Hans Koopmans, Gerrit Eenkhoorn, gebr. de Graaf, Henk Mulder, Bertus Sijbesma en Arien IJzerman. V.l.n.r. onder: Jan Rap, Henkie Sijbesma, Joseè Slothouber, Rudy en Dennis Schilder.

Uitnodiging

Jubileum

ZC'37

21 maart 1987

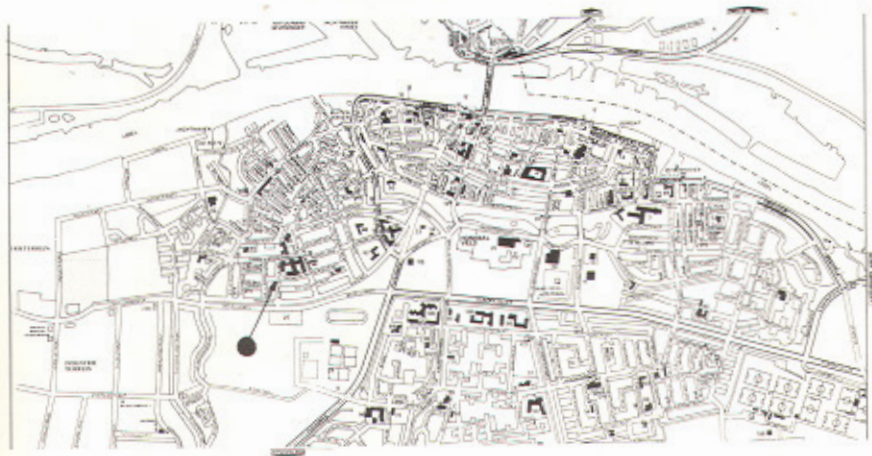
- Receptie - van 16.00 -18.30 uur
- Feestavond - aanvang 20.30 uur
- m.m.v. dansorkest "The Sturgeons"

en verder:

- Trekking jubileumverloting
- Fototentoonstelling "50 jaar ZC'37"
- Videofilms: - 16m2 uit de oude doos
- Ketelcup 1986

Dit alles vindt plaats in „t Veuronder"

Dr. H. Colynstraat 4, Kampen - tel. 22544

Jubileum-Aktiviteiten

* Deelname Lampionoptocht

(thema: De ZC Snorkels)

-29 april 1987 in Kampen

-30 april 1987 in IJsselmuiden

* Feestweekend 50 jaar ZC'37

- Kinderfeesten zwembad Seveningen
- Waterfeesten jong en oud
- Barbecue op eiland
- Disco in de Loods
- Ketelmeerwedstrijden
- Behendigheidstest Motorboten

* Gladstone Regatta

Wedstrijden in mini twaalfmeters
de "America's Cup" in het klein
in de kolk van Seveningen.

De diverse data worden nog nader bekend gemaakt